

ΑΝΑΘΕΩΡΗΤΙΚΗ ΑΡΧΗ ΠΡΟΣΦΟΡΩΝ
TENDERS REVIEW AUTHORITY

Λεωφ. Γρίβα Διγενή 81-83, 2ο όροφο, Τ.Θ. 24820, 1304 Λευκωσία
Τηλ: 22445100, Φαξ: 22445107, Email: tra@aap.gov.cy, Web: www.tra.gov.cy

Ιεραρχική Προσφυγή Αρ. 17/2009

Μεταξύ:

J.C. HAGGIPAVLOU & SON LTD

Αιτήτριας

v.

ΤΜΗΜΑΤΟΣ ΠΟΛΕΟΔΟΜΙΑΣ & ΟΙΚΗΣΕΩΣ

Αναθέτουσας Αρχής

**Αναθεωρητική Αρχή
Προσφορών**

Ζαχαρίας Τουλούρας, Πρόεδρος
Νίκος Πιπτοκοπίτης, Μέλος
Ιωσήφ Ιωσηφίδης, Μέλος
Κυριάκος Συρίμης, Μέλος

Αιτούντες:

J.C. HAGGIPAVLOU & SON LTD

Αντιπροσωπεύθηκε από τους:

1. Σπύρο Σπύρου, Δικηγόρο
2. Μάριο Χ' Παύλου, Εκπρόσωπο αιτούσας εταιρείας

Αναθέτουσα Αρχή:

ΤΜΗΜΑ ΠΟΛΕΟΔΟΜΙΑΣ & ΟΙΚΗΣΕΩΣ

Αντιπροσωπεύθηκε από τους:

1. Μάρω Παπαδοπούλου, Λειτουργό Πολεοδομίας 1^{ης} Τάξεως
2. Ελευθερία Σωφρονίου, Ηλεκτρολόγο Μηχανικό, ΗΜΥ

Ημερομηνία έκδοσης Απόφασης: 2 Σεπτεμβρίου, 2009

Α Π Ο Φ Α Σ Η

A. Η παρούσα Ιεραρχική Προσφυγή (17/2009) στρέφεται κατά της απόφασης της Αναθέτουσας Αρχής δηλαδή του Τμήματος Πολεοδομίας και Οικήσεως να κρίνει άκυρη την προσφορά των Αιτητών στο διαγωνισμό αρ. 36/2008 που αφορά την *«Προμήθεια και Εγκατάσταση διακοσμητικών κολώνων φωτισμού για το έργο 'Ανάπλαση κεντρικής πλατείας Δήμου Αγ. Αθανασίου στη Λεμεσό'»*.

B. Γεγονότα

1. Η προκήρυξη του παρόντος Διαγωνισμού δημοσιεύτηκε στην Επίσημη Εφημερίδα της Δημοκρατίας και στο συμπλήρωμα της Επίσημης Εφημερίδας της Ευρωπαϊκής Ένωσης την 8.8.2008 ενώ ακολούθησε δημοσίευση και στον εγχώριο τύπο. Τελευταία ημερομηνία για την παραλαβή των προσφορών ορίστηκε η 19.9.2008 η οποία και παρατάθηκε μεταγενέστερα.

2. Ως κριτήριο ανάθεσης ορίστηκε η πλέον οικονομικά συμφέρουσα προσφορά σύμφωνα με τα κριτήρια που αναφέρονται στα έγγραφα του Διαγωνισμού. Ακολουθήθηκε η ανοικτή διαδικασία.

3. Η Αιτήτρια αποτελεί το μοναδικό προσφοροδότη του παρόντος Διαγωνισμού.

4. Ομάδα Συμβούλων-Μελετητών ορισμένοι από την Επιτροπή Αξιολόγησης αξιολόγησαν την προσφορά βαθμολογώντας 20 σημεία σύμφωνα με τους όρους των εγγράφων του Διαγωνισμού. Η Επιτροπή Αξιολόγησης απέστειλε, λαμβάνοντας υπόψη και την Έκθεση των Συμβούλων-Μελετητών, έκθεση με την οποία εισηγείτο προς το Συμβούλιο Προσφορών (Σ.Π.) του Υπουργείου Εσωτερικών το άνοιγμα του οικονομικού φακέλου της προσφοράς της Αιτήτριας, εκφράζοντας την άποψη ότι η σημειούμενη απόκλιση από τον όρο 203.4 (ii) (Τόμος Γ), *«περί προστασίας των τμημάτων της μονάδας ελέγχου από σκόνη και υγρασία»*, δεν ήτο ουσιώδης.

5. Το Σ.Π. έκρινε ωστόσο ότι η ως άνω απόκλιση από τον όρο 203.4 (ii) ήταν ουσιώδης και στις 8.1.2009, με σύμφωνη την Επιτροπή Αξιολόγησης, αποφάσισε να απορριφθεί η προσφορά της Αιτήτριας και να μην προβεί στο άνοιγμα του οικονομικού της φακέλου.
6. Ο διαγωνισμός έληξε στις 19.1.2009 χωρίς να ζητηθεί παράταση του.
7. Την 9.2.09 η Αναθέτουσα Αρχή (στο εξής Α.Α.) πληροφόρησε την Αιτήτρια ότι η προσφορά της απορρίφθηκε ένεκα παράβασης του ουσιώδους 203.4 (ii) όρου του Διαγωνισμού.
8. Στις 12.2.2009 η Αιτήτρια εκδήλωσε πρόθεση για καταχώρηση Ιεραρχικής Προσφυγής στην Α.Α.Π. και στις 3.3.2009 άσκησε το δικαίωμα της αυτό.

Γ. Οι Θέσεις της Αιτήτριας

Η Αιτήτρια υποστήριξε τόσο δια του εντύπου της παρούσας προσφυγής, του γραπτού περιγράμματος το οποίο καταχώρησε αλλά και δια ζώσης κατά την ενώπιον μας διαδικασία ότι η απόφαση του Σ.Π. όπως απορρίψει την προσφορά της ως άκυρη - ήτοι ως μη συμμορφούμενη με ουσιώδη όρο του Διαγωνισμού - είναι λανθασμένη, ενώ προέβαλε τη θέση ότι η επίμαχη προσφορά ήτο πλήρως συμβατή με τους όρους των εγγράφων του Διαγωνισμού.

Συγκεκριμένα υποστήριξε ο δικηγόρος της Αιτήτριας ότι ο όρος 203.4 δεν επιζητούσε τίποτε περισσότερο από την επιταγή «*Η προστασία έναντι ηλεκτροπληξίας να είναι Class I ή Class II*». Η επικαλούμενη δε πρόνοια περί προστασίας του χώρου της μονάδας ελέγχου με IP 54 βρίσκεται αποτυπωμένη μόνο στο έντυπο Β' των βαθμολογούμενων προδιαγραφών το οποίο κατ' ισχυρισμό του Δικηγόρου της Αιτήτριας δεν αποτελεί μέρος των τεχνικών προδιαγραφών ενώ έρχεται και σε αντίθεση με τον όρο 203.8.2 που ορίζει ότι για τους λαμπτήρες που θα χρησιμοποιηθούν στις μελέτες ο

συντελεστής διατήρησης του φωτιστικού (MF) θα πρέπει να είναι IP4X:0.82, IP5X:0.92, IP6X:0.93.

Προέβαλε δε λόγους ακύρωσης της επίμαχης απόφασης αναφορικά με λανθασμένη ερμηνεία των όρων του Διαγωνισμού που οδήγησε κατά την Αιτήτρια σε λανθασμένη αξιολόγηση της προσφοράς της ενώ αναφέρθηκε και σε απουσία δέουσας έρευνας ως προς την κρίση για τη συμβατότητα της προσφοράς της με τους όρους του παρόντος Διαγωνισμού.

Πρόσθετα ισχυρίστηκε ο Δικηγόρος της Αιτήτριας ότι η προσβαλλόμενη απόφαση νοσεί και λόγω έλλειψης αιτιολογίας αφού κατά τους δικούς του πάντα ισχυρισμούς παρά την διάφορη γνώμη του Αρχιτέκτονα του Έργου, του Συμβούλου Ηλεκτρολόγου και του Τμήματος Πολεοδομίας και Οικήσεως υπέρ του ανοίγματος της οικονομικής προσφοράς της Αιτήτριας, το Σ.Π. κατέληξε σε αντίθετη απόφαση χωρίς από τα πρακτικά να προκύπτουν οι λόγοι της διάστασης της απόφασης τους με την εισήγηση της Ε.Α. ενώ περαιτέρω ισχυρίστηκε ότι τα μέλη του Σ.Π. δεν είχαν τις απαιτούμενες ακαδημαϊκές γνώσεις για να αποστούν από τις εισηγήσεις των ειδικών, θέση όμως που εν τέλει δεν προωθήθηκε ενώπιόν μας .

Η λανθασμένη ερμηνεία του επίμαχου όρου τεκμηριώθηκε ως εξής από το δικηγόρο της Αιτήτριας.

Ο Όρος 203.4.(ii) (Τόμος Γ, σελ.11) αφορά την προστασία έναντι ηλεκτροπληξίας. Στο δε έντυπο Β΄ υπό τον τίτλο βαθμολογούμενες προδιαγραφές αναφέρεται ότι η προστασία των τμημάτων της μονάδας ελέγχου έναντι σκόνης και υγρασίας IP54 πρέπει να είναι IP54 τουλάχιστον.

Ο όρος 203.8.2 από την άλλη αναφέρει ότι ο συντελεστής διατήρησης του φωτιστικού (MF) είναι IP4X:0.82, IP5X:0.92 και IP6X:0.93. Σύμφωνα δε με την Αιτήτρια αυτό σημαίνει ότι πρέπει ότι παρέχεται διακριτική ευχέρεια στους προσφοροδότες να κάνουν χρήση μιας εκ των τριών επιλογών πράγμα που έπραξαν προσφέροντας IP44 εντός

δηλαδή των πλαισίων της πρώτης εκ των τριών αναφερόμενων επιλογών. Μόνο δε επί του εντύπου των βαθμολογούμενων προδιαγραφών αναφέρεται με παραπομπή στον όρο 203.4.(ii) η απαίτηση για τουλάχιστον προσφορά IP54 αναφορικά με την προστασία των τμημάτων της μονάδας ελέγχου έναντι σκόνης και υγρασίας. Η Αιτήτρια συνεπώς ισχυρίζεται ότι προσφέροντας αντικείμενο, όχι IP54, αλλά IP44 είναι εντός των απαιτούμενων προδιαγραφών ενώ περαιτέρω ισχυρίζεται ότι η αναφορά του εντύπου δεν μπορεί να αναιρεί το γράμμα του κυρίως όρου επιβάλλοντας πρόσθετη υποχρέωση. Η σωστή κατά την Αιτήτρια ερμηνεία είναι να εκληφθεί η απαίτηση για IP54 του εντύπου των βαθμολογούμενων προδιαγραφών ως βαθμολογούμενο κριτήριο.

Ισχυρίζεται περαιτέρω η Αιτήτρια - υπαναχωρώντας από την αρχική τοποθέτηση της ότι το έντυπο βαθμολογούμενες προδιαγραφές δεν αποτελεί μέρος των όρων του Διαγωνισμού - ότι η επίμαχη στις προδιαγραφές απαίτηση για IP54 έρχεται σε αντίθεση με τον όρο 203.8.2 που προσδιορίζει το προσφερόμενο αντικείμενο με συνέπεια η επίμαχη απαίτηση να πρέπει να ερμηνευθεί ως κριτήριο βαθμολογίας και όχι αποδεκτότητας. Με άλλα λόγια κατά την Αιτήτρια η ισχυριζόμενη σύγκρουση των πιο πάνω οδηγεί στο συμπέρασμα ότι η απόκλιση από το minimum των βαθμολογούμενων προδιαγραφών θα έπρεπε να ληφθεί υπόψη μόνο για σκοπούς βαθμολόγησης ως επράχθη αρχικά από την Ε.Α. η οποία προφανώς έκαμε χρήση του όρου βάση του οποίου *«Προσφορά που παρουσιάζει απόκλιση σε σχέση με το τεχνικό κριτήριο που δεν κρίνεται ουσιώδης θα βαθμολογείται με 80-90 βαθμούς»*, βαθμολογώντας τους επί του επίμαχου κριτηρίου με 90 βαθμούς.

Διαχωρίζει η Αιτήτρια εν τέλει τον όρο τον οποίο καλείται να πληροί και το ζήτημα της βαθμολόγησης του όπως προσδιορίζεται υπό τον τίτλο βαθμολογούμενες προδιαγραφές.

Εάν κριθεί δε ότι υπάρχει απόκλιση, με βάση το δικηγόρο της Αιτήτριας η τελευταία είναι επουσιώδης και με βάση τον προαναφερόμενο όρο θα έπρεπε απλώς να της αποκοπεί

το ανάλογο τίμημα ενώ σημείωσε ότι ακόμη και μηδενική βαθμολόγηση τους θα τους εξασφάλιζε τον απαιτούμενο μέσο όρο.

Παραπονήθηκε δε ο δικηγόρος της Αιτήτριας ότι ενώ ο Διαγωνισμός έληξε χωρίς να ζητηθεί παράταση του, πληροφορήθηκαν την απόρριψη τους σε μεταγενέστερο σημείο με αποτέλεσμα να διαμορφώνεται διαφορετικά για αυτούς η κατάσταση σε περίπτωση επιτυχίας.

Εστίασε τέλος ο δικηγόρος της Αιτήτριας στο ζήτημα της αιτιολογίας ισχυριζόμενος ότι η τελευταία δεν προκύπτει σε νομικά αποδεκτό βαθμό ούτε από το σώμα της απόφασης ούτε και από τα τηρηθέντα πρακτικά με αποτέλεσμα να ανακύπτουν ερωτηματικά ως προς το τί οδήγησε στη λήψη της προσβαλλόμενης απόφασης, ειδικά δε ως προς τα γεγονότα που απαρτίζουν την «εκτενή συζήτηση» που οδήγησε στην επίμαχη απόφαση και/ή στη διάσταση της απόφασης με την εισήγηση της Ε.Α.

Περαιτέρω εισηγήθηκε ότι στην περίπτωση που η απαίτηση για IP54 επί του εντύπου των βαθμολογούμενων προδιαγραφών θεωρηθεί ως όρος, οι όροι είναι προβληματικοί. Ενώ θα μπορούσε η Α.Α. να είχε βαθμολογήσει με 0 την Αιτήτρια πράγμα επιτρεπτό από τους όρους που θα τους επέτρεπε την αξιολόγηση τους σε δεύτερο στάδιο.

Δ. Οι Θέσεις/Απαντήσεις της Αναθέτουσας Αρχής

Η Α.Α. απορρίπτοντας τις θέσεις της Αιτήτριας προώθησε ενώπιον μας τους εξής ισχυρισμούς:

Ο όρος 203.4.(ii) με παραπομπή επί του εντύπου των βαθμολογούμενων προδιαγραφών προνοεί ρητά ότι η προστασία των τμημάτων της μονάδας ελέγχου έναντι σκόνης και υγρασίας θα πρέπει τουλάχιστον να είναι IP54. Κατά παράβαση του ως άνω όρου η Αιτήτρια προσέφερε IP44 πράγμα που είχε ως αποτέλεσμα την

απόρριψη της προσφοράς της από το Σ.Π ένεκα και της φύσης του Διαγωνισμού ως ευρωπαϊκού.

Αναφορικά δε με τον ισχυρισμό της Αιτήτριας για διάσταση μεταξύ των απαιτούμενων στον όρο 203.8.2 και επί των διαλαμβανομένων επί του επίμαχου εντύπου, η Α.Α. υποστήριξε ότι πρόκειται περί παρερμηνείας από την Αιτήτρια. Το άρθρο 203.8.2 που επικαλείται η τελευταία αναφέρεται στις φωτομετρικές μελέτες και για το φωτιστικό του λαμπτήρα ενώ ο επίμαχος 203.4 όρος αφορά το «control gear».

Περαιτέρω σημειώθηκε από την Α.Α. ότι η διαδικασία ήτο ακόμη σε εξέλιξη αφού για να γινόταν κατακύρωση της προσφοράς θα έπρεπε πρώτα η Αιτήτρια να επαναλάβει τις τρεις φωτομετρικές μελέτες. Ήταν στο πρώτο στάδιο αξιολόγησης της τεχνικής προσφοράς που απερρίφθη ενώ υπήρχαν άλλα δύο στάδια μέχρι να καταλήξει να κατακυρωθεί η προσφορά.

Δικαιολογήθηκαν δε οι εκπρόσωποι της Α.Α. αναφορικά με το λόγο που δεν ζητήθηκε παράταση των προσφορών εκκρεμούσης της διαδικασίας, με το σκεπτικό ότι είχαν ενημερωθεί για την απόφαση του Σ.Π. οπότε και θεωρήθηκε άσκοπο να ζητηθεί παράταση.

Ε. Αφού εξετάσαμε τις θέσεις που προβλήθηκαν ενώπιον μας και από τις δύο πλευρές και ερευνήσαμε το περιεχόμενο του Διοικητικού Φακέλου καταλήγουμε στα ακόλουθα ευρήματα :

Κομβικό σημείο της όλης υπόθεσης και ζήτημα που θα εξετάσουμε κατά προτεραιότητα είναι η κρίση περί του νόμιμου ή μη αποκλεισμού της Αιτήτριας. Είναι καλά γνωστό και θεμελιωμένο ότι πιθανό εύρημα μας για το άκυρο της προσφοράς της Αιτήτριας ένεκα παράβασης ουσιώδους του Διαγωνισμού Όρου θα οδηγήσει στην απόρριψη της προσφυγής της ελλείψει έννομου συμφέροντος πρόωθης της.

Εξετάζουμε κατά πρώτον λοιπόν το ζήτημα αναφορικά με την πλήρωση εκ μέρους της Αιτήτριας του επίμαχου 203.4.(ii) όρου των εγγράφων του Διαγωνισμού.

Στον Τόμο Γ' υπό τον τίτλο «Τεχνικές Προδιαγραφές» στο μέρος 2 υπό α γίνεται πρόβλεψη των βασικών προδιαγραφών για τα συνδυασμένα φωτιστικά σώματα σε κολώνες με τύπους «ΦΑ», «ΦΒ» και «ΦΒ/1». Στον όρο 203.4 αυτού υπό τον τίτλο «Προστασία» προβλέπεται κατά λέξη: «*Η προστασία έναντι ηλεκτροπληξίας να είναι Class I ή Class II*». Στους πίνακες που ακολουθούν έκαστο όρο υπό τον τίτλο «Βαθμολογούμενες Προδιαγραφές για τα συνδυασμένα φωτιστικά σώματα «ΦΑ», «ΦΒ» και «ΦΒ/1»» υπό σημείο 203(5) αναφορικά με τον επίμαχο όρο 203.4 τίθενται ως εξής οι απαιτούμενες προδιαγραφές «*i) Προστασία των τμημάτων του λαμπτήρα έναντι σκόνης και υγρασίας IP65 (τουλάχιστον) ii) Προστασία των τμημάτων της μονάδας ελέγχου έναντι σκόνης και υγρασίας IP54 (τουλάχιστον)*».

Κάθε όρος της προσφοράς συνιστά ανάλογα με τη σημασία του, ουσιώδη ή επουσιώδη προδιαγραφή για συμμετοχή στο Διαγωνισμό (***Tamassos Tobacco Suppliers and Co v. Δημοκρατίας (1992) 3 A.A.Δ. 60,72***). Πρέπει δε να ερμηνεύεται στενά και αυστηρά προς αποτροπή παραβίασης κατά κύριο λόγο της αρχής της ισότητας και της διαφάνειας των πράξεων της Διοίκησης. Προσφορά που δεν πληροί ουσιώδη όρο, είναι άκυρη και δεν μπορεί να αποτελέσει αντικείμενο εξέτασης. Το κριτήριο για τον καθορισμό της σημασίας όρου του διαγωνισμού είναι η σημασία που ενέχει για την κατακύρωση της προσφοράς. Ουσιώδης είναι ο όρος, η τήρηση του οποίου είναι αποφασιστικής σημασίας για τη λήψη και το περιεχόμενο της απόφασης, για την κατακύρωση της προσφοράς. (***C&H Heat-Flow Mechanical Contractors Ltd v. Κυπριακής Δημοκρατίας, Υπ. Αρ. 729/2001***).

Δεν μπορούμε παρά να συμφωνήσουμε με την Α.Α. ότι ο ως άνω όρος αποτελεί ουσιώδη όρο του Διαγωνισμού. Ο παρών διαγωνισμός έχει ως αντικείμενο του το φωτισμό της Κεντρικής Πλατείας του Δήμου Αγίου Αθανασίου στη Λεμεσό με αποτέλεσμα το ζήτημα της απαιτούμενης προστασίας της μονάδας ελέγχου έναντι

σκόνης και υγρασίας να αποτελεί ζωτικής σημασίας κριτήριο άρρηκτα συνδεδεμένο με την αποτελεσματική λειτουργία του συστήματος φωτισμού της πλατείας και μέγεθος άμεσα συναρτώμενο με την προοπτική όσο το δυνατό μακρόχρονης διατήρησης της άρτιας λειτουργίας των κολώνων φωτισμού. Άλλωστε ο όρος έχει τεθεί ρητά χρησιμοποιώντας αριθμητικό κριτήριο, πράγμα που τείνει να ενισχύσει την επιτακτικότητα του.

Η απόκλιση από τους προαναφερόμενους όρους είναι ξεκάθαρη. Η δε επιταγή για στενή ερμηνεία των όρων σε συνάρτηση με το «τουλάχιστον» που ακολουθεί τη διαμόρφωση του απαιτούμενου μεγέθους διασαφηνίζουν ακόμη περισσότερο το τοπίο. Η κρίση της Α.Α. αναφορικά με το ουσιώδες του επίμαχου όρου είναι εύλογη και απολύτως συνάδουσα με το γράμμα του. Από το ίδιο το λεκτικό του όρου προκύπτει ότι το επίμαχο μέγεθος αποτελεί το ελάχιστο επιτρεπτό μέγεθος για τη συμβατότητα του προϊόντος με τις προδιαγραφές που τέθηκαν από την Α.Α. Η τελευταία αποτελεί τον απόλυτο γνώστη των αναγκών της ευρισκόμενη σε ιδανική θέση να καθορίσει τις προδιαγραφές για την πλήρωση τους, κρίση που ανάγεται έτσι στη διακριτική της ευχέρεια, η άσκηση δε της τελευταίας είναι ελεγχόμενη ως προς την υπέρβαση των άκρων ορίων της (**Υπ. 679/92, Α. Παπαέτης ν. Κυπριακής Δημοκρατίας, ημ. 31/01/97**).

Σε καμία δε περίπτωση η απόκλιση από ουσιώδη όρο μπορεί να αντιμετωπιστεί με αφαίρεση μονάδων.

Κρίνουμε συνεπώς ότι ο εν λόγω όρος είναι αποφασιστικής σημασίας για την κατακύρωση της προσφοράς και συνεπώς ουσιώδης με αποτέλεσμα το νόμιμο και εύλογο αποκλεισμό της Αιτήτριας.

Η κρίση μας αναφορικά με το νόμιμο του αποκλεισμού της Αιτήτριας προδιαθέτει το αποτέλεσμα στερώντας από την Αιτήτρια το αναγκαίο έννομο συμφέρον για προώθηση της προσφυγής της και **συνεπώς η τελευταία απορρίπτεται**.

Κρίνουμε όμως σκόπιμο να ενδιατρίψουμε και σε άλλους λόγους ακυρότητας που προέβαλε ενώπιον μας η Αιτήτρια εν είδει σχολιασμού.

Οι Αναθέτουσες Αρχές δεν κωλύονται να αποκλείουν προσφορά λόγω παρέκκλισης από ουσιώδη όρο και μετά το άνοιγμα των οικονομικών φακέλων, ακόμη και αν προηγουμένως κατά την τεχνική αξιολόγηση λόγω εσφαλμένης ερμηνείας ή πλάνης δεν είχε διαπιστώσει την ύπαρξη της παρέκκλισης (ΣΤΕ 221/00). Θα ήτο άλλωστε παράδοξο να μην αναγνωρίζεται στη Διοίκηση δυνατότητα να επισημαίνει ποια είναι η ορθή πρακτική και να την ακολουθήσει (CAF Computers Ltd v. Δημοκρατίας, Υποθ. 800/02, ημερ. 26.9.2003).

Το αρμόδιο όργανο δεν δεσμεύεται από τις εισηγήσεις ή γνώμες της εκάστοτε συμβουλευτικής επιτροπής στη λήψη απόφασης κατά πόσο ένας όρος που έχει παραβιαστεί είναι ή όχι ουσιώδης (Saturn Building Co Ltd v. Γενικού Λογιστή [1991] 3 ΑΑΔ 508). Η απαιτούμενη δε αιτιολόγηση της διάστασης της κρίσης του αποφασίζοντος οργάνου σε σχέση με το Συμβουλευτικό έχει αποτυπωθεί επαρκώς τόσο στο σώμα της προσβαλλόμενης απόφασης όσο και στα στοιχεία του φακέλου που προηγούνται αυτής έτσι ώστε να δύναται να ελεγχθεί δικαστικά.

Κρίνεται ως εκ τούτου ανεδαφικός και ο ισχυρισμός της Αιτήτριας ότι η εισήγηση για άνοιγμα του οικονομικού φακέλου προδιαγράφει τελικά την κρίση περί συμβατότητας της προσφοράς με τις προδιαγραφές. Εάν μια προσφορά μπορεί να κριθεί άκυρη και μετά το άνοιγμα του οικονομικού φακέλου πόσο μάλλον δύναται να κριθεί ως τέτοια μετά από εισήγηση για άνοιγμα του οικονομικού φακέλου από συμβουλευτικό όργανο που τελικά δεν πραγματοποιήθηκε και/ή ακόμη δεν γίνεται αποδεκτή από το αποφασίζον.

Σκόπιμο δε θεωρούμε όπως σχολιάσουμε και τα άλλα δύο θέματα που ήγειρε ενώπιον μας η Αιτήτρια: το ζήτημα κατά πόσο οι προδιαγραφές που τέθηκαν επί του εντύπου

«Βαθμολογούμενες Προδιαγραφές» είναι ή όχι μέρος των όρων του Διαγωνισμού και το θέμα που ηγέρθη εν συνεχεία από το δικηγόρο της Αιτήτριας ότι εάν η απαίτηση επί του εντύπου θεωρηθεί όρος τότε οι όροι είναι προβληματικοί.

Αναφορικά με το πρώτο θέμα δεν χωρεί αμφιβολία ότι η απαίτηση επί του εντύπου για IP54 αποτελεί παραπομπή από τον ίδιο τον όρο 203.4 την απαίτηση του οποίου συμπληρώνει και/ή εξειδικεύει με αποτέλεσμα να αποτελεί ρητή επιταγή του εν λόγω όρου αριθμητικά μετρήσιμη και περιοριστική. Οι τεχνικές δε προδιαγραφές όπως αποτυπώνονται στους όρους εκάστου Διαγωνισμού αποτελούν αδιάσπαστο κομμάτι του τελευταίου και μόνο η πιστή τήρηση τους μπορεί να διασφαλίσει το δημόσιο συμφέρον στο νευραλγικό αυτό τομέα των προμηθειών για ικανοποίηση κρατικών αναγκών.

Το δεύτερο εκ των ως άνω ζητημάτων φέρνει για άλλη μια φορά στο προσκήνιο το δόγμα της επιδοκίμασας και αποδοκίμασας. Η επίμαχη εισήγηση αποτελεί κλασσική περίπτωση **ανεπίτρεπτης επιδοκίμασας και αποδοκίμασας** που αποστερεί από την Αιτήτρια το έννομο συμφέρον προώθησης του ως άνω ισχυρισμού. Η νομολογία επί του σημείου αυτού είναι αρκετά πλούσια. Μια συνοπτική επισκόπηση της με ενδεικτική παραπομπή στις υποθέσεις *Αναθεωρητική Έφεση 2522, ημ. 05/07/2000, Κυπριακή Δημοκρατία v. China Wanbao Engineering Corporation*, Αναστασίου v. K.O.T., υπ. Αρ. 571/95, ημ. 16 Σεπτεμβρίου 1996, *Υπ.180/2000 J & A Rossides Interior Designers* κα v. *Κυπριακής Δημοκρατίας*, Υπ. 1077/2002 *Global Communications Ltd v. Αρχής Ηλεκτρισμού, Υπ. 185/2005 Elite Developing Company Ltd v. Δημοκρατίας*, οδηγεί αναπόφευκτα σε κρίση ότι το δόγμα της επιδοκίμασας και αποδοκίμασας ευρίσκει στην παρούσα άρτια εφαρμογή. Η Αιτήτρια καίτοι είχε κάθε δικαίωμα δεν προέβαλε κατά τον κατάλληλο χρόνο οιαδήποτε ένσταση αναφορικά με τον επίμαχο όρο. Με αυτό τον τρόπο επιδοκίμασε τη διαδικασία στην οποία συμμετείχε. Η εκ των υστέρων προβολή λόγων αναφορικά με τη νομιμότητα και/ή σκοπιμότητα του επίμαχου όρου διαμορφώνει μια ανακόλουθη στάση που κωλύει αυτήν να προωθεί τον ως άνω λόγο. Ο λόγος δηλαδή που αφορά τη νομιμότητα του όρου δεν προβάλλεται μετ' εννόμου συμφέροντος και συνεπώς δεν εξετάζεται, ως απαράδεκτος.

Συνεπώς αποφασίζουμε ομόφωνα ότι η Ιεραρχική Προσφυγή αρ. 17/2009 αποτυγχάνει, η δε προσβαλλόμενη απόφαση της Αναθέτουσας Αρχής επικυρώνεται.

Δεν επιδικάζονται έξοδα επί της διαδικασίας.